

Rigsdagstidende.

1854.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 214

Femte Sæssion.

65de Møde.

Freddagen den 13de Januar.

(Fortf.)

Finantsministeren: Hvad det første af de to Spørgsmaal angaaer, da er det en Selvsfølge, at Ministeriet er i Bestidelse af de fornødne Oplysninger for at have kunnet tage den Bestemmelse, som i Medfør af Loven af 8de April 1851, saaledes som ogsaa er citeret i de meddeelte Motiver, paaligger Finantsministeriet for saadanne Tilfælde som de ommeldte. Da der er visse Skovhold og Tilbyggende til Skove, som det kan være nødvendigt eller meget hensigtsmæssigt — og hvor ikke en af Delene har været tilstede, er Beslutningen ikke tagen — at henlægge til Fredskovene, er en Beslutning, inden der kunde være Spørgsmaal om at foreslaae Afhændelse af Frederiksgave, allerede tagen af Ministeriet i Genhold til denne Lov, og de fornødne Data hertil have naturligtvis foreligget Ministeriet, førend man kunde tage en saadan Beslutning. Der kan nu fra min Side Intet være imod, at de omspurgte Oplysninger meddeles det Udvalg, som bliver nedsat; men jeg skal dog bemærke, at det er en Gjenstand, til hvilken Udvalget ved denne Lovs Behandling ikke kan komme til Bage; thi det er Noget, som Finantsministeriet ifølge den gjældende Lov med fuldkommen Ret har kunnet afgjøre; dette Forhold kan derfor ikke gøres til Gjenstand for Forandring ved et saadant Lovforslag som det foreliggende, uden at man skulde gjøre en Afvigelse fra det, som engang er bestemt i Loven af 8de April 1851, og da træde ganske andre Momenter ind under Overveielser, end de, som ellers vilde foreligge ved nærværende Lovforslag. For Staten er

der ganske vist ikke forbunden nogen Ulempe med at overlade Fæsterner de paagældende Skovhold, naar de vilde betale dem ligesaa godt, som man ellers kunde antage at faae dem betalte; men dette kan ikke antages, thi Beslutningen om saadanne Skovholds Inddragelse og Forbindelse med tilstødende Fredskov er netop grundet derved, at Fredskoven derved erholder en meget betydelig forøget Værdi. Man kan altsaa ikke komme bort fra dette Resultat, uden at man paany skal gaae ud over hvad der allerede er skeet ved Loven af 8de April 1851, og gjøre Bønderne paa Frederiksgave en Skjenk, give dem en Deel af deres Fæstefjord, nemlig den Deel, som er bevoret med visse Skovhold, for en Priis, som er mindre end den, hvortil man ellers vilde kunne udbringe disse Forder, og det, som sagt, ud over den Grændse, som engang er bestemt i Loven af 8de April 1851. Dertil turde der vistnok ikke være nogen Anledning, især naar det erindres, at det i sin Tid netop var det meest tvivlsomme Spørgsmaal ved hele denne Lovs Behandling, hvorvidt den skulde finde Anvendelse paa Frederiksgave, som var en ny Domaine, medens alle Forudsætningerne for denne Lov egentlig vare hentede fra de ældre Domainier. Den samme Betragtning gjør sig ogsaa paa anden Maade gjældende med Hensyn til det Spørgsmaal, der sidst blev bragt paa Bane af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds. Efter hvad der er oplyst, er Forholdet med Hensyn til Tiendebetalelse af Bønderne anderledes paa de ældre Domainier end paa Frederiksgave, thi paa de ældre Domainier har Tienden været sammendraget med de øvrige Jordegodsafgifter, og der har altsaa været Anledning til en særegen Behandling, som ogsaa har fundet Sted ved de Tiendommers